

עושה אלא שליחות אחד, ולא ב' שליחות בבת אחת. ותניא אמר רבי אבא מלאך אחד אשר קסת הסופר במתניו עתיד להרשים כל אחד ואחד על מצחו, ולאחר כן השר הגדול הולך לתקן כל אחד ואחד ולהעמידו לקבל נשמתו, הדיא הוא דכתיב הוא ישלח מלאכו לפניו ולקחת אשה, מאי לפניו לפני שליחותך.

רבי (אלעזר) אליעזר אזל למחמי לרפן יוחנן בן זכאי רביה, ויהווא יומא ריש ירחא הוה, כד מטא גביה אמר ליה בירא דלסריין, ומליין ליה, ויהווא נביע מדידיה יתיר, מאי בעא הכא. אמר ליה חייב אדם להקביל פני רבו. אמר ליה לאו על כף אמרית. אלא אנא חמי באנפך דמלה חדתא אית גבך מאינון עמיקין דאת עתיד למתבע.

אמר ליה, חמינא האי אור הראשון דמטלנוי עשרה ובעשרה נטיל, וברזא דעשרה נהיג לכלא, ובאתוותא דעשרה עביד עובדוי. ותאנא עשרה פתקין עשרה מפתחן דבי קצרי בידוי, ופתקין עשרה נטיל בגינתא דעדן לתתקנא ארעא על גופיהון דצדיקיא.

אמר ליה אליעזר ברי חמית הוית יתיר ממלאכא קדישא דעלמא, בעשרה אתברי, בעשרה אתנהיג. בעשרה פרסיא קדישא, בעשרה אורייתא, הוא בעשרה מטלנוי, בעשרה עלמין עלאין (בעשרה) וחד עלאה על פלא בריך הוא.

ואימא לך מלה דעתיה דמארי דמתניתא הוה כהאי מה כתיב ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך. אמר ליה רבי זכינא לפסוקא דא, אבל וכל טוב אדניו בידו מהו. אמר ליה הוא שמיה דמאריה דאזיל גבי לאעלא ליה ולאנהגא (ולאנא) ליה, אמר דא ודאי הוא כי שמי בקרבך.

שליחות בבת אחת. ולמדנו, אמר רבי אבא, מלאך אחד, אשר קסת הסופר במתניו, עתיד להרשים כל אחד ואחד על מצחו, ולאחר כן השר הגדול הולך לתקן כל אחד ואחד ולהעמידו לקבל נשמתו. זהו שכתוב הוא ישלח מלאכו לפניו ולקחת אשה. מה זה לפניו? לפני שליחותך.

רבי [אלעזר] אליעזר הלך לראות את רבן יוחנן בן זכאי רבו, ואותו היום היה ראש חדש. כשהגיע אליו, אמר לו, הבאר שמנקה מכל טנפת, וממלאים אותו ונובע משלו יותר, מה רוצה פאן? אמר לו, חייב אדם להקביל פני רבו. אמר לו, לא כף אמרתי, אלא אני רואה בפניו שדבר חדש יש אצלך מאותם העמקים שאתה עתיד לשאל.

אמר לו, ראיתי את האור הראשון הזה שמסעותיו עשרה, ונוסע בעשרה, ובסוד של עשרה מנהיג את הכל, ובאותיות של עשרה עושה את מעשיו. ולמדנו, עשרה פתקים, עשרה מפתחות של בית חולים בידו, ועשרה פתקים נוטל בגן עדן להתקין ארץ על גופות הצדיקים.

אמר לו, אליעזר בני, היית רואה יותר ממלאך קדוש של העולם, בעשרה נכרא, בעשרה מנהג. בעשרה הפסא הקדוש. בעשרה התורה, הוא בעשרה מסעותיו. בעשרה עולמות. עליונים [בעשרה]. ואחד עליון על הכל ברוך הוא.

ואמר לך דבר, דעתו של בעל המשנה היתה בזה. מה כתוב? ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך. אמר לו, רבי, זכיתי לפסוק הזה, אבל וכל טוב אדניו בידו מהו? אמר לו, הוא שמו של רבו שהלך אליו להכניסו ולהנהיג [ולהגן] אותו. אמר, זהו ודאי, פי שמי בקרבך.

תנן אמר רבי אבהו תא חזי, מאן דינדע שמייה על
ברייה, ידע דהוא ושמייה חד הוא, קדשא בריה
הוא ושמייה חד דכתיב, (זכריה יד) 'י אַחַד וְגו' (פלהו)
כלומר השם והוא אַחַד.

שנינו, אמר רבי אבהו, בא ראה,
מי שיודע את שמו על בריו,
יודע שהוא ושמו אַחַד, הקדוש
ברוך הוא ושמו אַחַד, שפתיב
(זכריה יד) ה' אַחַד וְגו'. [פלים] כלומר,
השם והוא אַחַד.

אמר רבי אבא אית לאסתפלא בפרשתא דא: ויברך
הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים. אמר רבי
אבא מחוץ לעיר, דא הוא פי קברי. אל באר המים,
דתניא הנקדמים בכתי קברי אותם שנשאו ונתנו בתורה,
דְּהָא תַּנּוּן כְּשֶׁנֶּכְנַס אָדָם לְקַבֵּר מַה דְּשָׂאָלוּ לִיה תְּחִילָה
אם קבע עתים לתורה דכתיב, (ישעיה לג) וְהָיָה אַמוּנַת עִתְּךָ
וְגו'. וכשיצא אינו דין (למיימם) להקימם בתחלה.

אמר רבי אבא, יש להסתפל
בפרשה הזו: ויברך הגמלים
מחוץ לעיר אל באר המים. אמר
רבי אבא, מחוץ לעיר - זהו בית
הקברות. אל באר המים -
שלמדנו, הנקדמים בכתי
הקברות - אותם שנשאו ונתנו
בתורה. שהרי שנינו, כשנכנס
אדם לקבר, מה ששאלו אותו
בתחלה - אם קבע עתים לתורה,
שפתיב (ישעיה לג) וְהָיָה אַמוּנַת
עִתְּךָ וְגו'. וכשיצא, אינו דין
[למיימם] להקימם בתחלה.

אמר רבי אבא לעת ערב זהו יום ששי שהוא ערב
השבת שאז הזמן לקיימא מתניא, מאי משמע
דתנן שיתא אלפי שנין הוי עלמא, והוא אלה ששי
שהוא סיום הכל, והיינו לעת ערב, זמן סיום הכל. לעת
צאת השואבות, אלו הם תלמידי חכמים השואבים
מימיה של תורה שהוא עת לצאת ולהתנער מן העפר.

אמר רבי אבא, לעת ערב - זהו
יום ששי, שהוא ערב השבת,
שאז הזמן להעמיד את המתים.
מה משמע? ששנינו. ששת אלפי
שנים הוא העולם, והוא אלה
הששי שהוא סיום הכל. והיינו
לעת ערב, זמן סיום הכל. לעת
צאת השואבת - אלו הם תלמידי
חכמים השואבים מימיה של
תורה, שהוא עת לצאת ולהתנער
מן העפר.

ואמר רבי אבא עוד יש לדעת דתנן אותם המתעסקים
לדעת את בוראם בעולם הזה ונשמתם
בתשלומה לעולם הבא זכו לצאת משבועות הנשמה
הולך לדעת מי הוא גופה ממש ומאי הוא. הנה אנכי
נצב על עין המים אף על גב שתלמיד חכם הוא הולך
אחר התשלוים, דכתיב וְהָיָה הָעֵלְמָה הַיּוֹצֵאת לְשָׂאֹב
וְאִמְרָתִי אֵלֶיהָ הַשְּׁקִינִי נָא מַעַט מִיָּם מִכַּדָּף אָמַר לִי רִמּוּז
ידיעתו ממה שהשגת.

ואמר רבי אבא, עוד יש לדעת,
ששנינו, אותם המתעסקים
לדעת את בוראם בעולם הזה
ונשמתם בתשלומה לעולם
הבא, זכו לצאת משבועות
הנשמה, הולך לדעת מי הוא
גופה ממש ומה הוא. הנה אנכי
נצב על עין המים, אף על גב
שתלמיד חכם הוא, הולך אחר
התשלוים, שפתיב וְהָיָה הָעֵלְמָה

וְאִמְרָה אֵלֶי גַם אֶתָּה שְׂתָה, אף אתה עבד (במוד) פמוני
ולא נתחלה לי (על) ידיעתך בידיעתו של מקום
ברוך הוא, וצריך אתה להשיג שאתה נכרא כמוני.

היצאת לשאב ואמרת אליה השקיני נא מעט מים מכדף - אמר לי רמז ידיעתו ממה שהשגת.
ואמרה אלי גם אתה שתה - אף אתה עבד [במוד] פמוני, ולא נתחלה לי [על] ידיעתך בידיעתו של
מקום ברוך הוא, וצריך אתה להשיג, שאתה נכרא כמוני.

וְגַם לְגַמְלִיף אֲשָׁאב, כְּלוֹמַר יָדִיעַת הַשְּׁגָתִי שְׁלֵא הַשִּׁיגוּ סִיעַתָּה, וְיִדְעֵתִי כִּי מַעֲלָה יֵשׁ לִי עֲלֶיךָ וְהִיאֲךָ נִבְרָא אֶתָּה מִזִּיּו הַנְּתוּן אֲצִלְךָ. אִם הוּא אוֹמֵר סִימֵן זֶה יְהִי מְסוּר בְּיָדִי עַל כָּל דְּבָרִים אֱלוֹ, וְאֲדַע שֶׁהִיא הָאִשָּׁה הוּא הַגּוּף מֵאוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה הַשְּׁבוּעָה שֶׁהַשְּׁבִיעַנִי:

וְיְהִי הוּא טָרָם כְּלָה לְדַבֵּר וְגו'. רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּעוֹד שֶׁכָּל הָעֲנִינִים הוּא רוֹצֵה לְנַסּוֹת עַל הַגּוּף, מֵאִי כְּתִיב וְהִנֵּה רִבְקָה יוֹצֵאת, זֶהוּ הַגּוּף קְדוֹשׁ שֶׁנִּתְעַסֵּק בְּדַבְרֵי תוֹרָה וְכַתּוּב גּוֹפּוֹ לְהַשִּׁיג וְלִדְעַת אֶת קוּנוֹ. אֲשֶׁר יִלְדָה לְכַתּוּבָל, אָמַר רַב יְהוּדָה בְּתוֹ שֶׁל אֵל. בֶּן מִלְכָּה, בֶּן מִלְכָּה שֶׁל עוֹלָם. אִשְׁתִּי נַחֲוֹר אַחֵי אַבְרָהָם. חֲבֵרַת הַשְּׁכָל גּוּף שֶׁנִּדְבַק בְּשָׁכָל וְהִיא אַח הַנְּשָׁמָה. וְכַדָּה עַל שְׁכָמָה, מִשָּׂא הַחֲכָמָה עֲלֶיהָ.

וְיִרְץ הָעֶבֶד לְקַרְאָתָהּ. זֶה מִטְטְרוֹ"ן. וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאִינִי נָא מֵעַט מֵיִם מִפְּדָךְ, אָמַר לִי רִמּוֹ חֲכָמָתָא בִּידִיעַת בּוֹרְאָךְ מִמָּה שֶׁעֲסַקְתָּ בְּעוֹלָם שֶׁיִּצְאָת מִמֶּנּוּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא כְּדַפְרֵשִׁינָן, אַחֵר כָּל זֶה מַה כְּתִיב וְאִשִּׁים הַנָּזִם עַל אִפְּהָ וְהַצְּמִידִים עַל יָדֶיהָ.

אָמַר רַבִּי אַבָּא אוֹתָם הַעֲצָמוֹת שֶׁנִּפְזְרוּ לְכָאן וּלְכָאן, הוּא צוֹמֵד אוֹתָם וְשׁוֹקֵלָם זֶה עַל זֶה כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (ישעיה נח) וְעֲצָמוֹתַיִךְ יַחֲלִיץ. אָמַר רַבִּי אַבָּא בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אוֹתוֹ הַגּוּף עוֹמֵד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם נִכְנַס בּוֹ נִשְׁמָתוֹ.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִי מוֹלִיף הַגּוּף לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אָמַר רַבִּי זִירָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עוֹשֶׂה מַחֲלוֹת תַּחַת הָאֶרֶץ וְהֵם מִתְגַּלְגְּלִים וְהוֹלְכִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה כו) וְאֶרֶץ רְפָאִים תְּפִיל.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק גְּבַרְיָא"ל מוֹלִיף אוֹתָם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִנָּא לָן דְכַתִּיב, (בראשית כד) הַתְּלָכִי עִם הָאִישׁ הַזֶּה,

וְגַם לְגַמְלִיף אֲשָׁאב - כְּלוֹמַר, יָדִיעַת הַשְּׁגָתִי שְׁלֵא הַשִּׁיגוּ סִיעַתָּה, וְיִדְעֵתִי כִּי מַעֲלָה יֵשׁ לִי עֲלֶיךָ וְהִיאֲךָ נִבְרָא אֶתָּה מִזִּיּו הַנְּתוּן אֲצִלְךָ. אִם הוּא אוֹמֵר סִימֵן זֶה יְהִי מְסוּר בְּיָדִי עַל כָּל דְּבָרִים אֱלוֹ, וְאֲדַע שֶׁהִיא הָאִשָּׁה, הוּא הַגּוּף מֵאוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה, הַשְּׁבוּעָה שֶׁהַשְּׁבִיעַנִי.

וְיְהִי הוּא טָרָם כְּלָה לְדַבֵּר וְגו'. רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּעוֹד שֶׁכָּל הָעֲנִינִים הוּא רוֹצֵה לְנַסּוֹת עַל הַגּוּף, מַה כְּתוּב? וְהִנֵּה רִבְקָה יוֹצֵאת, זֶהוּ הַגּוּף קְדוֹשׁ שֶׁנִּתְעַסֵּק בְּדַבְרֵי תוֹרָה וְכַתּוּב גּוֹפּוֹ לְהַשִּׁיג וְלִדְעַת אֶת קוּנוֹ. אֲשֶׁר יִלְדָה לְכַתּוּבָל - אָמַר רַב יְהוּדָה, בְּתוֹ שֶׁל אֵל. בֶּן מִלְכָּה - בֶּן מִלְכָּה שֶׁל עוֹלָם. אִשְׁתִּי נַחֲוֹר אַחֵי אַבְרָהָם - חֲבֵרַת הַשְּׁכָל, גּוּף שֶׁנִּדְבַק בְּשָׁכָל, וְהִיא אַח הַנְּשָׁמָה. וְכַדָּה עַל שְׁכָמָה - מִשָּׂא הַחֲכָמָה עֲלֶיהָ. וְיִרְץ הָעֶבֶד לְקַרְאָתָהּ - זֶה מִטְטְרוֹ"ן. וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאִינִי מֵעַט מֵיִם מִפְּדָךְ - אָמַר לִי רִמּוֹ חֲכָמָה בִּידִיעַת בּוֹרְאָךְ מִמָּה שֶׁעֲסַקְתָּ בְּעוֹלָם שֶׁיִּצְאָת מִמֶּנּוּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, כְּמוֹ שֶׁפָּרְשֵׁנוּ, אַחֵר כָּל זֶה מַה כְּתוּב? וְאִשִּׁים הַנָּזִם עַל אִפְּהָ וְהַצְּמִידִים עַל יָדֶיהָ.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, אוֹתָם הַעֲצָמוֹת שֶׁנִּפְזְרוּ לְכָאן וּלְכָאן, הוּא צוֹמֵד אוֹתָם וְשׁוֹקֵלָם זֶה עַל זֶה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נח) וְעֲצָמוֹתַיִךְ יַחֲלִיץ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אוֹתוֹ הַגּוּף עוֹמֵד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם נִכְנַס בּוֹ נִשְׁמָתוֹ.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, מִי מוֹלִיף הַגּוּף לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל? אָמַר רַבִּי זִירָא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה מַחֲלוֹת תַּחַת הָאֶרֶץ, וְהֵם מִתְגַּלְגְּלִים וְהוֹלְכִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם כו) וְאֶרֶץ רְפָאִים תְּפִיל.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, גְּבַרְיָא"ל מוֹלִיף אוֹתָם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִנָּן לָנוּ? שְׁכָתוּב (בראשית כד) הַתְּלָכִי עִם הָאִישׁ הַזֶּה, וְכַתּוּב שָׁם (דניאל ט) וְהָאִישׁ גְּבַרְיָאֵל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מַהוּ שְׁכָתוּב וְלְרִבְקָה אַח וְשָׁמוּ

וכתיב הַתָּם (דניאל ט) וְהָאִישׁ גְּבַר־אֵל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי מָאִי דְכְתִיב וְלִרְבֵּקָה אָח וּשְׁמוֹ לָבָן. אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֵין יֵצֵר הָרַע בְּטַל מִן הָעוֹלָם, אָף עַל פִּי שְׂכָלוֹ לֹא נִמְצָא קִצְתוֹ נִמְצָא.

תא חזי, בַּתְּחִלָּה כְּשֶׁהָיָה מוּטָל בְּעוֹלָם הָיָה נִקְרָא לׁוֹט, לְעוֹלָם הֵבֵא (יְבִדֵּל) יִבְטֵל מִן הָעוֹלָם, אָבֵל (לְעֵתִיד לְבֹא) לֹא פוּלוֹ, וְנִקְרָא לָבָן לֹא מְנוּחַל כְּבָרְאִשׁוּנָה אֲלֵא כְּמֵאן דְּסַחֵי מְנוּחֵלוֹ. לָבָן לְמֵאִי אֲצִטְרִיף. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְמַעַבְד פְּרִיָּה וְרַבֵּיָה אֲצִטְרִיף, דְּאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אִם אֵין יֵצֵר הָרַע נִמְצָא, פְּרִיָּה וְרַבֵּיָה אֵינוֹ מְצוּי.

תא שְׁמַע פִּינָן שְׁהַגּוּף נִבְנָה וְעוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ, מָאִי כְּתִיב וַיִּשְׁלַחוּ אֶת רַבֵּקָה אַחֹתָם וְגו'. מָאִי (תוֹי) וְאֵת מְנִיקְתָּה, זֶה כַח הַתְּנוּעָה. רַבִּי יִצְחָק אָמַר זֶה כַח הַגּוּף.

רַבִּי אֲבָהוּ פָּתַח בְּהַאי קָרָא (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) אֲתֵי מְלַבְנוֹן פְּלָה אֲתֵי מְלַבְנוֹן תְּבֵאֵי וְגו', אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ כִּינּוּן שְׁהַגּוּף נִבְנָה עַל קִיּוּמוֹ וּמְבִיאִין אוֹתוֹ לְקַבֵּל נִשְׁמָתוֹ לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, הַנְּשֻׁמָּה מִמְתַּנְּת אֵלָיו וַיּוֹצֵאת לְקִרְאָתוֹ כְּמָה דְּאֵת אָמַר וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה. הָדָא הוּא דְכְתִיב אֲתֵי מְלַבְנוֹן פְּלָה. זוֹ הִיא הַנְּשֻׁמָּה. תְּשׁוּרֵי מֵרָאשׁ אֲמַנָּה, הֵינּוּ דְכְתִיב וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיִּרְא.

אמר רַבִּי יְהוּדָה אִם הִיא הַנְּשֻׁמָּה, תִּינַח אֲבָרְהָם כְּדָקְאֲמָרָן, אָבֵל יִצְחָק מֵהוּ. אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ הָא חֲבָרִיָּא אָמְרוּ דְעַכְשָׁיו אֲתַקְרִי יִצְחָק עַל שׁוּם חֲדוּוֹתָא סְגִיָּאָה דְבַעֲלָמָא.

אמר רַבִּי אֲבָהוּ בַּתְּחִלָּה נִקְרָאת הַנְּשֻׁמָּה אֲבָרְהָם וְהַגּוּף שָׂרָה, עַכְשָׁיו נִקְרָאת הַנְּשֻׁמָּה יִצְחָק וְהַגּוּף רַבֵּקָה. תִּנּוּן בְּמִתְנִיתִין, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אַרְבַּעִים שָׁנָה קוּדְם קִיּוּם הַגּוּף מִמְתַּנְּת הַנְּשֻׁמָּה לַגּוּף בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל. בְּאִיזָה מְקוֹם בְּמְקוֹם הַמְקַדֵּשׁ.

אמר רַבִּי אֲבָהוּ תֵא חֲזִי, וַיִּקַּח אֶת רַבֵּקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ, בֵּא רְאֵה, וַיִּקַּח אֶת רַבֵּקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאֱהָבָהּ וַיִּנָּחֶם יִצְחָק אַחֲרֵי אָמוֹ. אוּהֵב

לָבָן? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֵין יֵצֵר הָרַע בְּטַל מִן הָעוֹלָם. אָף עַל פִּי שְׂכָלוֹ לֹא נִמְצָא - קִצְתוֹ נִמְצָא. בֵּא רְאֵה, בַּתְּחִלָּה כְּשֶׁהָיָה מוּטָל בְּעוֹלָם הָיָה, נִקְרָא לׁוֹט. לְעוֹלָם הֵבֵא (יְבִדֵּל) יִבְטֵל מִן הָעוֹלָם, אָבֵל (לְעֵתִיד לְבֹא) לֹא פוּלוֹ, וְנִקְרָא לָבָן, לֹא מְנוּחַל כְּבָרְאִשׁוּנָה, אֲלֵא כְּמֵי שְׁרוּחֵץ מְנוּחֵלוֹ. לְמָה צְרִיף לָבָן? אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְעֵשׂוֹת פְּרִיָּה וְרַבֵּיָה צְרִיף. שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִם אֵין יֵצֵר הָרַע נִמְצָא, פְּרִיָּה וְרַבֵּיָה אֵינוֹ מְצוּי.

בא תְּשַׁמַּע, פִּינָן שְׁהַגּוּף נִבְנָה וְעוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ, מָה פְּתוּב? וַיִּשְׁלַחוּ אֶת רַבֵּקָה אַחֹתָם וְגו'. מָה זֶה וְאֵת מְנִיקְתָּה? זֶה כַח הַתְּנוּעָה. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, זֶה כַח הַגּוּף.

רַבִּי אֲבָהוּ פָּתַח בְּפִסּוּק הָיָה, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) אֲתֵי מְלַבְנוֹן פְּלָה אֲתֵי מְלַבְנוֹן תְּבֵאֵי וְגו'. אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ, פִּינָן שְׁהַגּוּף נִבְנָה עַל קִיּוּמוֹ וּמְבִיאִין אוֹתוֹ לְקַבֵּל נִשְׁמָתוֹ לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, הַנְּשֻׁמָּה מִמְתַּנְּת אֵלָיו וַיּוֹצֵאת לְקִרְאָתוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב אֲתֵי מְלַבְנוֹן פְּלָה, זוֹ הִיא הַנְּשֻׁמָּה. תְּשׁוּרֵי מֵרָאשׁ אֲמַנָּה, הֵינּוּ שְׁפָתוֹב וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיִּרְא.

אמר רַבִּי יְהוּדָה, אִם הַנְּשֻׁמָּה הִיא, יָפָה אֲבָרְהָם כְּפִי שְׁאֲמָרָנוּ. אָבֵל מָה זֶה יִצְחָק? אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ, הִנֵּה הַחֲבָרִים אָמְרוּ שְׁעַכְשָׁיו נִקְרָא יִצְחָק עַל שׁוּם הַשְּׂמִחָה הַרְבֵּה שְׁבַעֲלוּם.

אמר רַבִּי אֲבָהוּ, בַּתְּחִלָּה נִקְרָאת הַנְּשֻׁמָּה אֲבָרְהָם וְהַגּוּף שָׂרָה. עַכְשָׁיו נִקְרָאת הַנְּשֻׁמָּה יִצְחָק וְהַגּוּף רַבֵּקָה. שְׁנִינּוּ בְּמִשְׁנָה, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אַרְבַּעִים יוֹם קוּדְם קִיּוּם הַגּוּף מִמְתַּנְּת הַנְּשֻׁמָּה לַגּוּף בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל. בְּאִיזָה מְקוֹם הַמְקַדֵּשׁ. אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ, בֵּא רְאֵה, וַיִּקַּח אֶת רַבֵּקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאֱהָבָהּ וַיִּנָּחֶם יִצְחָק אַחֲרֵי אָמוֹ. אוּהֵב